

DRZAZGA (1) *sb f*

N pl drzâzgi.

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde XVII – XVIII w.*

Mały odłamek drzewa, tu: wiór: *Ramenta arborum*, Troćiny/ proch który páda pod piłę gdy drzewo trą/ álbo też drzazgi które heblem bywáyą zrzezowane *Mącz* 345c.

Cf **TRZASKA**

ZZie